

Nr 74.

Av herr **Nilsson, Bror**, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till bidrag till ladugårdsförbättringar.

Det torde vara ett allmänt känt förhållande, att ladugårdsbeståndet vid vårt lands jordbruk är mindre tillfredsställande. Till våra hushållningssällskap och egnahemsnämnder inkomma ideligen förfrågningar om intet bidrag står att erhålla till nybyggnad eller förbättring av ladugårdar. Det är ingen lätt sak för en hårt skuldsatt jordbrukare att taga itu med ett sådant arbete. Han måste dröja därmed långt mera än skäligt och nyttigt är.

Med rätta väntar man sig nu mycket av den rådgivning i byggnadsfrågor, som planeras genom samarbete mellan Lantbruksförbundets byggnadsbyrå och hushållningssällskapen. En oerhörd stimulans i detta arbete skulle vinnas, om ett aldrig så litet bidrag till byggandet kunde erhållas av dem, som vore i trängande behov därav.

Årets statsverksproposition upptager under nionde huvudtiteln, punkt 125, ett anslag av 250.000 kronor till bidrag till ladugårdsförbättringar liksom tidigare under en följd av år. Detta bidrag utgår dock icke annat än till hushållningssällskap inom sådana områden, där behovet av dylika förbättringar är särskilt trängande samt finnes påkallat med hänsyn till rådande arbetslöshet eller bristande tillgång på lämpligt virke, långa avstånd och dåliga kommunikationer. Ett så litet belopp är heller icke mycket att dela ut över hela riket. 1941 års riksdag beviljade å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1940/41 ett reservationsanslag av 1 miljon kronor till bidrag till ladugårdsförbättringar. Detta bidrag motiverades emellertid av arbetslöshetspolitiska skäl och hade således karaktär av beredskapsanslag. Det har icke till någon del tagits i anspråk, vadan Kungl. Maj:t nu hemställer om riksdagens medgivande att få taga 250,000 kronor därav i anspråk oberoende av de för dylikt anslag eljest gällande förutsättningar.

Detta anslag kommer sålunda icke att tynga den budget, som nu skall uppgöras. Tillfället synes därför lämpligt att nu taga än större del av detta anslag i anspråk. Detta kan också sägas vara fallet ur den synpunkten, att många jordbrukares förmåga att utföra dylika kapitalinvesteringar blivit nedsatt genom de tvenne senaste årens dåliga skörd, en omständighet, som även motiverar bidragets fördelning över andra delar av riket än tidigare varit fallet.

Med stöd av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta, att det under nionde huvudtiteln, punkt 125, äskade anslaget till bidrag till ladugårdsförbättringar måtte höjas till 500.000 kronor, samt att det samma måtte fördelas till samtliga hushållningssällskap i riket.

Stockholm den 20 januari 1942.

B. A. Nilsson.

Wiktor Egnell.

Joh. Friggeråker.

Allan Holstenson.

J. A. Andersson.

Gunnar Bodin.

John Gustavson
i Guntorp.

Ivar Persson.
